

تئوری ترور

وآکاوی ریشه‌های تئوریک و عملی مجاهدین خلق

علی بیافرین

سرشناسه : بیافرین، علی - ۱۳۵۸ عنوان و نام پدیدآور : تئوری ترور/علی بیافرین.
 مشخصات نشر : قم؛ نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها. دفتر نشر معارف.
 مشخصات ظاهري : ۱۴۴ ص: ۲۱/۵-۱۴۵ س: ۵/۱-۵. شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۴۴۱-۳۸۲-۴
 وضعیت قهرست نویسی : فیبا یادداشت : کتابنامه. موضوع : سازمان مجاهدین
 خلق ایران موضوع : Sazeman Mojahedin Khalq Iran موضوع : نهضت آزادی ایران
 Political parties -- Iran -- موضوع : حزب‌های سیاسی -- ایران -- تاریخ-- قرن ۱۴ موضوع :
 Assassination -- Iran : History-- 20th century -- موضوع : ترور -- ایران موضوع :
 شناسه افزوده : نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها. دفتر نشر معارف
 ده بندی، گنجه: DSR1۵۴۲، Rده بندی دیوی: ۱۴۰۴۵۷، ۹۵۵-۹۵۶ شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۳۴۲۲۲

تئوري ترور

۰۲۵-۳۷۷۴۰۰۴ دفتر نشر معارف قم، خیابان شهدا، کوچه ۳۲، شماره ۳، تلفن و نمایش:

مدیریت پخش (مرکزی)، قم، شرکت پاتوق کتاب، تلفکس: ۰۲۵-۳۱۰۷۷
_____ مراکز پخش _____

www.nashremaaref.ir : E-mail: info@nashremaaref.ir

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

اب: کتاب با کاغذ حمایت، منتشر شده است

فهرست

۷.....	مقدمه
۱۱.....	فصل اول: استراتژی قهر (روش‌های مسلحانه)
۱۷.....	فصل دوم: شکل‌گیری سازمان مجاهدین خلق
۱۰۳.....	فصل سوم: نهضت آزادی و سازمان مجاهدین خلق
۱۲۵...	فصل چهارم: بنیانگذاران سازمان و انقطاع تاریخی و ایدئولوژیک از اسلام فقهی

مقدمه

تاریخ انقلاب اسلامی ایران سویکار و حادثی است که مرور و تجزیه و تحلیل هر یک از آن‌ها به دفتری مستقل نیازمند است؛ از روند شکل‌گیری آن گرفته تا پیروزی انقلاب و از آستانه بیست و دوم بهمن میال ۱۳۵۷ تا این لحظه از عمر انقلاب بی‌تردید انقلاب اسلامی به عنوان آخرین رویداد مهم و قابل اعتنای در پایان هزاره دوم میلادی برای جهانیان و بخصوص سیاست‌های استکباری قابل مطالعه است؛ همچنانکه مطالعه این پدیده منحصر به فرد برای ملتی که آن را فعلیت بخشید و کماکان در مسیر رشد آن از پشتوانه‌های اصلی به شمار می‌رود، ضروری است. این انقلاب بنا بر ماهیت آن و ارزش‌های قائم به ذات که برخاسته از اعتقادات اسلامی و زعامت و رهبری امام ره است، در مسیر خود ناخواسته نیروهای غیر خودی را به چالش کشید. طیف این نیروها به حدی گسترد و متنوع بود که در معادلات مادی شاید امکان بقای انقلاب دور از تصور بنظر می‌رسید. تعارضات ریشه‌ای این نیروها با مؤلفه‌های انقلاب به گونه‌ای بود که در هر مقطع از جریان رشد انقلاب، بخشی از این طیف‌ها به

رودررویی آشکار با آن می‌پرداختند. این طیف‌ها که از منتها الیه راست تا چپ آمریکائی و روسی بودند، علیرغم اختلافات ظاهری و صوری در رابطه اهداف مشترک در مقابله با موضوعیت انقلاب، همواره با ائتلاف‌های آشکار و پنهان رودرروی انقلاب ایستادند. نگاهی گذرا به اعلام موجودیت ناگهانی ده‌ها حزب و گروه و سازمان در فردای انقلاب بیانگر این مهم است که دشمن خارجی اولین استراتژی خود برای مقابله با انقلاب را از درون تدوین کرده بود. نکته جالب اینکه در نگاه اول به این کثرت، ظاهراً همه آن‌ها دارای مواضعی مستقل بوده و علیرغم سردادر شعار دموکراسی^۱ و مقابله با امپریالیزم^۲ و عدالت اجتماعی در استراتژی اهدافشان، در عین حال با داشتن داعیه رهبری در این استراتژی، تاب تحمل یکدیگر را فداشتند، و با گذشت زمان و با شکل‌گیری ساختار تشکیلاتی آن‌ها، همسوئی آنها در مقابله با انقلاب پرزنگتر شد. تا جاییکه که اکثر آن‌ها در برهه‌ای، از انقلاب منقطع شده و کاملاً رو در روی انقلاب، شعار سرنگونی آن را مطرح می‌کنند. مرور کارنامه هریک از این جریان‌ها و گروه‌ها و رهبران آنها در طی سال‌های گذشته گواه این ادعا است که این احزاب از اساس در راستای مقابله با انقلاب شکل گرفته‌اند. نفوذ عناصری از رژیم گذشته، وابستگان طبقات مرفه، عناصر خود فروخته و بریده از انقلاب که به خوش خدمتی رژیم گذشته کمر بسته بودند، نیروهای حزبی و منفرد لیبرال^۳ و ملی‌نماها، بخش‌های قابل ملاحظه‌ای از هسته‌های مرکزی این جریان‌ها را تشکیل می‌دادند؛ که بعد‌ها ماهیت واقعی آنها به استناد مدارک افشا گردید. اما در این روند جریان‌هائی

۱. دموکراسی؛ فرهنگ لغت معین؛ حکومت مردم بر مردم، حکومتی که در آن دولتمردان از طرق مردم یا نمایندگان مردم انتخاب می‌شوند.

۲. امپریالیسم؛ استعمار طلبی، سرمایه‌داری - سیاستی که بنایش بر تسلط یک کشور بر کشورهای دیگر است.

۳. لیبرال؛ آزادیخواه، طرفدار آزادی.

بودند که به دلایل متعدد، از جمله گرایشات صوری به اسلام، حمایت‌های جانبی بعضی از شخصیت‌های مذهبی دارای مشروعيت، مبارزات مقطعی و فاکتورهای دیگر، پس از پیروزی انقلاب اسلامی، ظاهراً در کنار انقلاب قرار گرفتند و کوشیدند از مشروعيت نسبی خود برای رسیدن به اهداف کلان خود سوءاستفاده نمایند. سازمان مجاهدین خلق که بعدها از جانب مردم و رهبری انقلاب، سازمان منافقین شناخته شد، از جمله جریان‌هایی است که مطالعه در خصوص آن به دلایل ذکر شده از اهمیت خاصی برخوردار است. این سازمان در طول عمر خود حداقل پس از پیروزی انقلاب اسلامی یکی از آفت‌های جدی و در راستای شناخت خط اصلی انقلاب از قابل تعمق‌ترین جریان‌هایی است که با مطالعه و مرور بر موضع و عملکرد آنها و دریافت وجهه اشتراک در عملکرد آن‌ها و پاره‌ای از احزابی که هنوز خود را با مسیر انقلاب بظاهر هماهنگ نشان می‌دهند، می‌تواند پیچیدگی‌های خط نفاق و دشمنان درونی انقلاب را بر ملا سازد. این مهم (چرخش سازمان و انحرافات آن) بیشتر از این منظر اهمیت دارد که انقلاب اسلامی کما کان در مسیر رشد خود هر گونه آفت مشابه را محتمل دانسته و کما کان برای هر دوره‌ای از آن دشمنانی را با مشروعيت‌های فرضی متصور است. جریان‌شناسی انقلاب اسلامی به ما کمک می‌کند تا فارغ از ادعاهای در پرسه عمل و در اصل تعبد به موضوع رهبری و انقلاب، خطوط نفاق جدید را کشف و برای جلوگیری از بروز وقایع تlux گذشته و خسارت‌های سنگین آن، به احساس‌های پاک و بکر هشدار دهد و از بروز هر اتفاق مشابه در روند انقلاب جلوگیری کند. مجموعه حاضر با عنوان تاریخچه سازمان بر این اهداف بنashde و معتقدیم کمی کنکاش در روند سازمان از یک جریان در ظاهر اعتقادی و مبارز بر علیه استبداد و امپریالیزم تا دگرگون شدن در مؤلفه‌های سرمایه‌داری و بعدتر مبتذل‌ترین وجوه اخلاقی، نشان می‌دهد که خط نفاق از شبیه‌ترین خطوط موازی

با انقلاب اسلامی است که در هر دوره و مقطع با پوشش مناسب آماده رویاروئی نهائی با خط رهبری و انقلاب است. کما اینکه سازمان مجاهدین توانستند برای مدت زمان قابل ملاحظه‌ای و با استفاده ابزاری از بعضی شخصیت‌ها تا چند قدمی امام نفوذ کرده تا با کسب مشروعیت از ایشان در آخرین سنگرهای مرجعیت نفوذ نمایند. این مجموعه به ما این امکان را خواهد داد تا سازمان را از زاویه‌ای تازه‌تر مورد ارزیابی قرار داده و فارغ از هر ساده انگاری به شناخت مصاديق پنهانی از خط نفاق با فاکتورهای زنده نزدیک شویم.